

ressò mont-roigenc

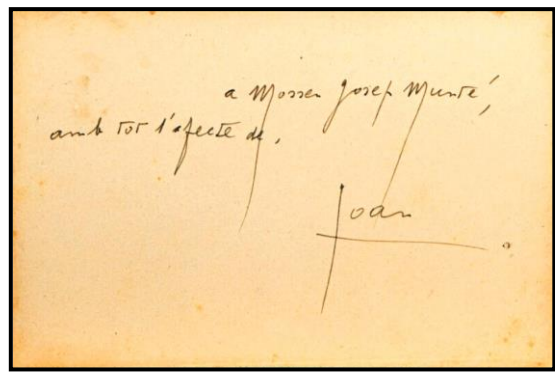
UN QUADRE DE JOAN MIRÓ PRÀCTICAMENT DESCONEGUT

Martí Rom

www.martirom.cat

01-08-2025

Navegant per la immensitat d'Internet, tot d'una, per casualitat, vaig trobar una entrada que em va cridar l'atenció. La important casa Sotheby's subhastava un quadre de Joan Miró dedicat a Mossèn Josep Munté. Deia que pertany a una col·lecció particular d'Espanya, d'unes mides de 16,2 x 25,1 cm. i que "executed circa 1950" (del voltant de 1950). La data de la subhasta és el 25 d'octubre i té una estimació entre 300.000 i 500.000 euros¹.



Qui és aquest Mossèn Josep Munté?

Un mont-roigenc fill de l'Hermenegildo Munté Vernet i Teresa Ferrando Puñet (la dita "tercera Oriola")².

Josep Munté Ferrando³ deuria néixer el 1878. Era l'hereu. Fou capellà als 26 anys, el 1904. Era conegut com "mossèn Josep". Era un capellà beneficiat⁴. No tenia, en principi, assignada una parròquia. Malgrat això, mossèn Josep fou durant un temps rector de Vilanova d'Escornalbou. També, un temps, anava a dir missa al Prat (Pratdip). Fou prevere a Alforja. El 1905 fou nomenat coadjutor de l'Arbocet. I el 1914 "regente del beneficio de organista del Carmen de Valls".

¹ <https://www.sothebys.com/en/buy/auction/2022/modernites/sans-titre>

² Sobre aquesta família veure el text "La nissaga de les orioles (i d'altres branques del seu entorn familiar) (3). La tercera Oriola: Teresa Ferrando Puñet" del llibre "Mont-roig: D'altres esberles d'un mosaic esbocinat" de Martí Rom (Arola Editors, 2023), pàg. 189.

³ En el cens electoral de Mont-roig de 1955 diu que té 77 anys, viu al carrer "Caídos..." núm. 5 i és capellà.

⁴ Tenia un "benefici eclesiàstic". Aquest, era un bé jurídic concedit per una autoritat eclesiàstica que comportava una renda corresponent a béns immobles, delmes, censals o drets deguts a l'administració de sagraments.

Escriu Ferran Jové Hortonedà: “Era capellà i feia de pagès i ben sovint anava amb la sotana arremangada amb un vencill, amb l’aixada al coll i amb la roba bruta de treballar”⁵. De jove anava en bicicleta, més tard tenia un Biscuter amb xofer. Se’l va comprar l’any del fred, el 1956. Era un capellà a l’antiga. A les confessions pràcticament ell ho deia tot, sols calia anar seguint les seves preguntes (“has pecat contra els teus pares...”) i anant dient a tot que sí. Això el feia molt preuat per la gent de Mont-roig. Una vegada va anar a confessar-se una persona que feia poc que havia arribat al poble i que sols parlava en castellà. Aquest explicava a algun amic que li havia agradat molt aquell capellà. Per la seva banda, mossèn Josep havia dit a algú altre que no l’havia entès de res.

Vivia amb la seva neboda Mercè Pellicer Munté (filla de Miquel Pellicer i Baudilia Munté Ferrando), a l’actual carrer de Francesc Riba i Mestre núm. 5. A “cal Panyero”.

Mossèn Josep, a la seva Pobla, hi feia escola per als xiquets. Els estius els convidava a coca amb xocolata. Rosa Virgili Granell⁶ em comentava “Les primeres lletres les vaig aprendre al xalet que mossèn Josep tenia a les Pobles. Baixava amb un ruc des del poble...”.

Quina relació tenia Mossèn Josep amb Joan Miró?

Tenia una Pobla relativament a prop del Mas Miró. “Cap als anys trenta... feia missa dominical a la capella del mas. Si hi havia molta gent, es treia l’altar a la porta de la capella perquè la gent podés estar congregada a fora. El mossèn venia al mas amb bicicleta des de la seva Pobla...”⁷. A més, era una mena d’administrador del Mas Miró. El pintor li tenia una gran confiança, l’assessorava en les collites, en els afers de la finca.

Mossèn Josep va casar, el 12 d’octubre de 1954, a la filla de Joan Miró, Maria Dolors Miró Juncosa amb el seu primer marit David Fernández Fernández.

Quan Mossèn Josep va fer cinquanta anys de capellà (29 de setembre de 1954), Joan Miró li va regalar el quadre que ara he trobat a punt de subhastar. A la informació de Sotheby’s s’hi diu, d’una manera poc precisa: “executed circa 1950”. El quadre du una dedicatòria a la part posterior: “a mossèn Josep, amb tot l’afecte de Joan”; no firma “Joan Miró”, vol que sigui una cosa més propera, íntima. Quan va morir la seva neboda, Mercè Pellicer Munté (filla de Baudilia Munté Ferrando i Miquel Pellicer, era soltera), el quadre va fer cap a Valls, a casa de Teresa Munté Ferrando, una altra germana de Mossèn Josep.

⁵ “Estudi onomàstic de la vila i terme de Mont-roig del Camp” (1999), pàg. 300.

⁶ Rosa Virgili Granell (Mont-roig, 1920 - Castellar del Vallès, 2018) vivia amb els seus pares que eren arrendataris del mas Boter, prop del mas d’en Romeu, a Les Pobles. A inicis de 1938, en plena Guerra Civil, coneix Josep Valero Ruiz, un sergent del Cos de Transport de l’exèrcit republicà, que era del PSUC i que s’allotjava al Mas Miró. Abans de la retirada es casen i marxen junts a França. El 12 de març de 1940 va néixer el seu fill, Josep Valero Virgili, a la Maternitat d’Elna (i la Guerra Civil a les Pobles, al mas Miró” del llibre “Mont-roig: esberles d’un mosaic esbocinat” de Martí Rom (Arola Editors, 2019), pàg. 393.

⁷ “Joan Miró i Mont-roig: el xiscle de l’oreneta (1930-1983)” de Martí Rom (Arola Editors, 2012), pàg. 86 i 87.

Aquesta, Teresa Munté Ferrando, es va casar a Valls amb Josep Tarencia Bofarull i van tenir a Teresineta Tarencia Munté i Maria Tarencia Munté. Mort el marit, es va tornar a casar amb Josep Maria Dasca Monné, que d'un primer matrimoni van tenir Procès Dasca Oliva i Francesc Dasca Oliva. Donant-se la casualitat que aquest Procès Dasca Oliva es casaria amb Maria Tarencia Munté. Pel que he pogut esbrinar, la Teresineta Tarencia Munté es va casar amb Eusebi Vidal Mateo i van tenir la Maria Teresa Vidal Tarencia i l'Esteve Vidal Tarencia.

Aquests deuen ser aquella “col·lecció particular d'Espanya” que esmenta Sotheby's.

Mossèn Josep Munté Ferrando va morir als 82 anys, amb 57 de sacerdoci, el 7 de setembre de 1960.